

tősegre. Püspökladányban »senki sem számított arra, hogy a pap egész délutánon át tartó istentiszteletet rendez sebtében, mint ahogy nem gondoltak erre Keleméren sem. Itt a tanácselnök lepődött meg leginkább az »ártalmatlan« lelkész eselvetésén.

Nem mindenütt értik meg a könyvtárosok, hogy a propaganda harci kérdés és ezért szervezése nem állhat hivatalos levelekből és leiratokból. A gépies és látszateredményekéi hajszoló módszer eredménye sokhelyütt az, hogy öt rendezvényem sem jelenik meg annyi hallgató, amennyi egy előadás megtartását indokolta tenné. A mi népünkben, amely annyi nagy költőt adott a világirodalomnak, az irodalom szeretete ma eleve nem él. Nemcsak vesződtséget és gondot, nemcsak hivatali kötelességet kell látnunk a könyvek népszerűsítésében, hanem örömet és lelkesedést adó élményt is. Mikor egyik előadó nemrégiben Zádorfalván járt, összegyűlt a falu aprajánagyja Miksáth »Különös házasság« című regényének ismertetésére. Küldöttség fogadta a pesti elvtársnőt a falu határában, az úttörők ünnepi rigmusokkal köszöntöt-

ték. A legtávolabbi tanyákról begyalogoltak a pásztorok; akik hónapszámra nem mennek be a faluba. Meghalották, hogy Miksáthról lesz előadás és ezt feltétlenül hallani akarták.

Gyöngyösön gyermekelőadás^t rendeztünk, ahová a kicsinyek egész nap özönlöttek. Apró huncutkodásokkal kétszer, sőt háromszor is besurrantak a terembe, ahol azért kellett három előadást szerveznünk, mert minden érdeklődő részvételét biztosítani akartuk. Ez a mesedélután sokáig emlékezetes lesz Gyöngyösön, mert a gyermekek maguk is készültek rá, rajzoltak, díszítettek, segítettek a rendezésben.

Az irodalom iránt érdeklődő, szenvedélyes olvasókat, felkészült vitaközöket az ország minden részében találhatunk. Ami néhány városban, faluban vagy intézményben sikerül, sikerülhet minden helyen, csak rajtunk múlik az eredmény. A jövőben mégis inkább kevesebb, de jobban előkészített előadással álljunk a hallgatóság elé. Azt kell elérnünk, hogy minden előadás esemény legyen és utána ne csak többen, hanem jobban is olvassanak.

ARDO MARIA

A Bibliotekar magyarul is megjelenik

A Bibliotekar (magyarul: »A Könyvtáros«) a szovjet »könyvtárügy elméleti és gyakorlati havi folyóirata«, amelyet a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő Népművelési Bizottság ad ki, 1923 óta jelenik meg és ad útmutatást a szovjet szövetséges köztársaságok könyvtárosainak. Könyvtárosaink régi vágya, hogy az élenjáró szovjet könyvtárügy elméletét, az évtizedek során kifejlődött szocialista könyvtárosi gyakorlatot és a szovjet könyvtárosok gazdag tapasztalatait közvetlen forrásból megismerhessék. Könyvtárosainknak ez a vágya most teljesült, mert az év elejétől a Bibliotekar magyarul is megjelenik, mégpedig az eredeti borítólap színeiben és betűtípusával nyomott fedőlappal.

A most megjelent első füzet a szovjet folyóirat januári számának fordítása. A folyóirat vezető cikke a könyvtáraknak a helyi tanácsok választásával kapcsolatos tennivalóit ismerteti. Ugyancsak a lap elején találjuk M. Karklina »Lenin a könyvtárakról« c. tanulmányát. A szerző ebben részletesen ismerteti mindazt a ténykedést és írásbeli megnyilatkozást, amellyel Lenin elvtárs 1905-től kezdve a könyvtárügyet segítette, fejlesztette és a szovjet könyvtárak újjászervezésének alapjait meghatározta és lerakta. Már

1913-ban írt iránymutatásai a szovjet könyvtártudomány alapvető tételei lettek, mint az az útmutatása is, hogy »... a mérhetetlen nagy könyvtárakat nem a tudósok céhe, a professzorok és azokhoz hasonló szakemberek, hanem a nagyközönség, a tömegek, az utca számára kell hozzáférhetővé tenni«.

Egy másik cikk arról szól, hogy miként népszerűsítik a XIX. pártkongresszus határozatait a leningrádi könyvtárakban. M. Klevenszkij pedig az orosz időségi sajtó 250. évfordulójáról emlékezik meg, kijelölve a könyvtárosok ezzel kapcsolatos teendőit. A »Járási és falusi könyvtárak«, a »Gyermekekönnyvtárak« rovatok egy-egy könyvtár dolgozóinak tevékenységéről számolnak be. A népi demokráciák könyvtárügye rovat ezúttal a csehszlovák tudományos könyvtárak dolgozóinak értekezletét, az »Ismeretetés« rovat pedig Ukrajna élenjáró könyvtárainak munkatapasztalatait ismerteti. Ezenkívül több cikk és a megheszelések rovata is mind kiválóan alkalmas arra, hogy tanulmányozásukkal könyvtárosaink elméleti és gyakorlati tudásukat gyarapítsák. A magyar fordítást az Országos Széchényi Könyvtár és a Magyar Szovjet Társaság Könyvtártudományi Szakosztálya adja ki. A közleményeket Sebestyén Géza irányításával tudományos könyvtáraink dolgozói fordítják.